

Persbericht Werkgroep BHV – 5 juni 2010

Reeds 222 burgers weigeren ongrondwettige verkiezingen mee te organiseren

Hierbij geven we een stand van zaken (op 5 juni) van de dienstweigeringsactie uit burgerzin, opgezet door de Werkgroep BHV (Vlaamse Volksbeweging, Halle-Vilvoorde Komitee en Taal Aktie Komitee). Het doel van deze actie is het houden van ongrondwettige verkiezingen onmogelijk te maken of tenminste aan te klagen als onaanvaardbaar in een rechtsstaat. Het staat nu inderdaad onbetwistbaar vast dat de huidige kieswet en de indeling in kieskringen ongrondwettig en discriminerend zijn wegens de niet-uitvoering van het bindend arrest nr 73/2003 van het Grondwettelijk Hof* .

Na aftrek van alle dubbeltellingen hebben nu reeds 2220 burgers zich ingeschreven op de webstek <http://www.ikwerkniemee.be> om te weigeren mee te werken als voorzitter of bijzitter voor de stem- of telbureaus van de verkiezingen van 13 juni.

Daarvan werden er tot nu toe (5 juni) 222 opgeroepen (precies 10%), en nog steeds komen er dagelijks nieuwe opgeroepen weigeraars bij. Ze hebben allemaal hun weigering meegedeeld aan de voorzitter van het kantonhoofdbureau (meestal een vrederechter) met de brief voorgesteld door de werkgroep BHV (kopij in BIJLAGE 2). De verdeling van de dienstweigeraars over de Vlaamse provincies en over de kantons van Halle-Vilvoorde wordt gegeven in BIJLAGE 1.

Het is niet te verwonderen dat 45% van de BHV-dienstweigeraars (100 van de 222) afkomstig zijn uit Halle-Vilvoorde. Wel opmerkelijk is dat 51 van de 222 weigeraars werden opgeroepen als *voorzitter* van een stem- of telbureau. Een groot aantal van deze 51 voorzitter-weigeraars zijn juristen (advocaten, notarissen, deurwaarders), misschien omdat zij gevoeliger zijn voor de verdediging van de rechtsstaat dan andere beroeps categorieën?

* Een minder gekend voorbeeldje van deze discriminatie is dat wegens de kiesdrempel een kleine partij in de kieskring Antwerpen 5% van de stemmen moet halen om een verkozene te hebben, terwijl dit in BHV of in het kiesarrondissement Leuven niet nodig is, er bestaat daar geen kiesdrempel.

Sommige voorzitter-rechters van kantonhoofdbureaus schrikken niet terug voor intimidatie

De gerechtelijke wereld zit duidelijk heel verveeld met deze zaak (zoals reeds bleek uit het standpunt van de Voorzitters van de Vlaamse Rechtbanken van Eerste Aanleg en het antwoord van Cassatievoorzitter Londers), er is zelfs bij sommigen sprake van een paniecreactie.

Een hele reeks vrederechters aanvaardden wel degelijk de opgegeven reden als een geldige of wettige reden, zowel in Vlaams-Brabant als in de andere provincies.

Maar anderzijds gaan sommige rechters die fungeren als kantonhoofdbureauvoorzitters ook heel ver in de afdreiging van dienstweigeraars, ook tegenover collega-juristen. Zo is er een rechter die zelfs beroep deed op de Stafhouder van de Balie van Gent om advocaat-dienstweigeraars te intimideren, daar waar de Orde van Vlaamse Balies de advocaten volledig vrij laat om hun medewerking aan deze ongrondwettig verklaarde verkiezingen al dan niet te weigeren - daarover moeten zij zelf in eer en geweten beslissen (zie persbericht 1 juni 2010 van Orde van Vlaamse Balies "Vlaamse advocatuur vraagt respect voor arrest Grondwettelijk Hof", af te halen door te klikken op <http://advocaat.dmenp.be/UserFiles/NewsItems/1OVB-persbericht%20verkiezingen%201%20juni%202010.pdf>).

Andere rechters-voorzitters hebben ermee gedreigd zich persoonlijk burgerlijke partij te stellen tegen advocaten die dienst weigeren. Het is toch al te gortig dat een rechter zelf partij zou zijn in een zaak die de uitoefening van zijn ambt betreft en geen privé-zaak is.

Ook gewone burgers worden soms op intimiderende wijze met strafprocessen bedreigd, terwijl zij enkel opkomen voor het behoud van de rechtsstaat en weigeren mee te werken aan een discriminerende kieswet.

Men kan zich terecht beginnen afvragen of België nog thuishoort bij de Westerse democratiën als het dergelijke Zimbabwaanse verkiezingen organiseert die daarna zonder beroepsmogelijkheid zullen worden goedgekeurd door een parlement dat zelf op illegale wijze werd verkozen.

Guido Moons, voorzitter VVB en Werkgroep BHV
Francis Stroobants, voorzitter Halle-Vilvoorde Komitee
Roel De Leener, Taal Aktie Komitee
Secretariaat Werkgroep BHV: Lindenlaan 29, 1861 Wolvertem

BijLAGE 1: Effectief opgeroepen dienstweigeraars op 5 juni

Alle provincies:

Vlaams-Brabant:	115 (arrondissement Halle-Vilvoorde en Leuven)
Antwerpen	32
Limburg	8
West-Vlaanderen	29
Oost-Vlaanderen	34
<u>Brussel</u>	<u>4</u>
TOTAAL	222

Zoals te verwachten is komen een groot aantal dienstweigeraars uit Halle-Vilvoorde, namelijk 100 van de 222, dit is 45%.

De verdeling over de 6 kantons van Halle-Vilvoorde:

Halle	32
Vilvoorde	10
Zaventem	7
Lennik	11
Meise	24
<u>Asse</u>	<u>16</u>
TOTAAL HV	100

BIJLAGE 2: MODEL BRIEF VOOR WEIGERING TE ZETELEN ALS VOORZITTER/BIJZITTER VAN EEN STEM/TELBURO

Om mee te doen moet met deze dienstweigeringsactie moet u ingeschreven zijn via <http://ikwerkniemee.be> .

Voor verdere inlichtingen, zie: http://haviko.org/acties/Word_Dienstweigeraar.htm
Vergeet niet een kopie bij te houden evenals het bewijs van aangetekende zending, en kopijen op te sturen naar secretariaat@haviko.org .

(Uw naam en adres)

(uw Gemeente), (Datum)

Aangetekend

Aan de voorzitter van (zie oproepingsbrief)

(Adres bestemming)

Geachte Voorzitter,

Betreft : Federale verkiezingen 13 juni 2010

Ik heb kennis genomen van mijn aanstelling als (.....) van stembureau/stemopnemingsbureau nr (.....)

Tot mijn spijt moet ik u meedelen dat ik niet kan meewerken aan de organisatie van deze ongrondwettige verkiezingen.

Het staat nu onbetwistbaar vast dat de huidige kieswet en de indeling in kieskringen ongrondwettig en discriminerend is. Ik verwijs naar het bindend arrest nr 73/2003 van het Grondwettelijk Hof, waaruit, met de woorden van eerste voorzitter van het Hof van cassatie in zijn brief van 4 mei 2010, volgt “dat de door de wet van 13 december 2002 gemaakte indeling in kieskringen voor de verkiezingen van de Kamer sinds het verstrijken van de termijn van vier jaar als ongrondwettig moet worden beschouwd”. Ook talrijke anderen hebben de ongrondwettigheid van de a.s. verkiezingen bevestigd (onder meer de conferentie van Nederlandstalige voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg, vooraanstaande grondwetspecialisten en Eerste Minister Letermé). Die

ongrondwettigheid vloeit o.m. voort uit de discriminatie van Nederlandstalige kiezers en kandidaten en de ongelijke behandeling van (kandidaten en kiezers uit) de verschillende taalgebieden, gewesten en provincies. De ongrondwettigheid geldt daarom ook voor de verkiezingen van de Senaat.

Ik sluit mij met mijn weigering aan bij de oproep van het Halle-Vilvoorde Komitee en de VVB, onder auspiciën van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen, om niet mee te werken aan de organisatie van ongrondwettige verkiezingen waarbij de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden, gewesten en provincies niet wordt geëerbiedigd.

Met deze actie, die de morele steun heeft gekregen van vele Vlaamse vooraanstaanden en van meer dan 370 nationale en lokale verenigingen, ondersteun en versterk ik de gelijkaardige acties van de colleges van burgemeesters en schepenen van Halle-Vilvoorde en wil ik het houden van ongrondwettige en discriminerende verkiezingen onmogelijk maken of belemmeren, zodat de wetgevende macht niet in de verleiding komt deze ongrondwettige toestand nog langer te laten duren en een bindend arrest van het Grondwettelijk Hof naast zich neer te leggen. Ik verwijs ook uitdrukkelijk naar de talrijke resoluties van het Vlaams Parlement en van gemeenten en provincies in gans Vlaanderen, die stellen dat de huidige regeling strijdig is met de grondwet en elke legitimiteit heeft verloren.

Zolang de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde niet gesplitst is overeenkomstig de grondwettelijke indeling van het land, en de overheid zelf de grondwet niet naleeft, kan ze van mij in redelijkheid niet verwachten dat ik mijn medewerking verleen aan de organisatie van die ongrondwettige en discriminerende verkiezingen en kan ik, uit burgerzin, die medewerking ook in eer en geweten niet verlenen. Vermits de verkiezingswet ongrondwettig is, is uiteraard mijn aanstelling eveneens ongrondwettig.

Het naleven van de hogere grondwettelijke norm maakt het mij onmogelijk om aan deze verkiezingen mee te werken en vormen een rechtvaardigingsgrond.

Het spreekt vanzelf dat alle hierboven aangehaalde redenen elk op zich ook een wettige of geldige reden om niet te zetelen uitmaken. Ik verwijs ook uitdrukkelijk naar de verschillende gerechtelijke uitspraken waarbij BHV-dienstweigeraars werden vrijgesproken en naar het feit dat bij vorige verkiezingen de hier ingeroepen redenen door voorzitters van meerdere kantonhoofdbureau's als geldige of wettige reden werden aanvaard.

Bovendien is mijn aanstelling niet wettig, daar ik niet voorkom op een wettig opgestelde kiezerlijst, of, omwille van het feit dat de voorgeschreven regels van aanstelling o.a. (volgorde van aanstelling) niet werden geëerbiedigd en omdat de "wettige" of "geldige" redenen op willekeurige, discriminerende en dus onwettige

wijze worden toegepast. Niet alleen de desbetreffende omzendbrieven passen de “wettige reden” op willekeurige wijze toe, maar ook de voorzitters van de kantonhoofdbureaus.

Met oprechte hoogachting,

(uw handtekening)

(uw naam)